

Fortælleprædiken om Jesu dåb og vores dåb

Prædiken:

Johannes Døbereren var en meget mærkelig mand. Man skulle tro han havde klædt sig ud til fastelavn, for han gik rundt ude i ørkenen i en slags brun kjole af kamelhår, og så havde han et mægtigt stort hår, for han var aldrig blevet klippet, og et mægtigt stort skæg, for han var aldrig blevet barberet. Men Johannes var ikke klædt ud. Sådan så han ud. Altid. For det eneste der var vigtigt for ham, det var at fortælle om Gud, og så at døbe mennesker i Jordanfloden som tegn på, at de ville leve som Gud ville have det, så derfor var han ligeglad med hvordan han så ud.

En dag kom Jesus ud i ørkenen til Johannes.

”Johannes, du skal døbe mig!” sagde Jesus.

Johannes ville først ikke, for han vidste godt at Jesus var Guds søn. Men Jesus holdt fast på at han ville døbes, og så tog Johannes ham med ud i floden og dukkede ham helt ned under vandet. Og da Jesus kom op igen med vandet drivende ned ad hovedet og hele kroppen, da åbnede himlen sig og Guds kraft eller Guds ånd fløj ned over Jesus som en due og Guds stemme lød ud af himlen og: HAN ER MIN SØN! Ham skal I lytte til!

Fra da af gik Jesus rundt og fortalte alle mennesker han mødte om at Gud er vores allesammens far, der elsker os, sådan som almindelige fædre jo også plejer at elske deres børn. Og han gjorde også mange andre gode ting. Han gjorde syge raske, gav sultne noget at spise. Og gjorde døde levende. Men det vigtigste for ham var hele tiden at fortælle, at bag alting er gud. Og han vil være vores far. Han har skabt os og han elsker os og han svigter os aldrig.

For Jesus var det hele tiden det allervigtigste af al ting, at han kunne stole på at Gud var hans far. Og selv da han døde efter at han var blevet korsfæstet, sådan som vi skal høre om det til påske, da var det allersidste han sagde et råb til Gud: Far! Nu er der kun dig til at hjælpe mig og passe på mig!

Men Jesus blev ikke ved at være død. Han opstod fra de døde påskedag. Og da han var opstået, da samlede han sine disciple omkring sig oppe på et bjerg og han sagde til dem, at fra nu af skulle han ikke længere leve op jorden, men han skulle leve i himlen hos Gud. Men for at det han havde fortalt, mens han levede på jorden ikke skulle blive glemt, så skulle hans disciple rejse ud i hele verden og fortælle det videre, Jesus havde sagt, alle vegne, og så skulle de gøre alle mennesker til hans disciple ved at døbe dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Så når vi døber små børn og somme tider også store børn og voksne mennesker her i kirken, så gør vi det, fordi Jesus har sagt at vi skal gøre det. Og vores dåb betyder, nu har vi fået at vide, at vi i al evighed er Guds børn sammen med Jesus, fordi vi er døbt ligesom han blev døbt. Hver eneste dag vi lever, kan vi leve i bevidstheden om at vi er Guds børn. Og når vi ikke kan leve her på jorden længere, så lever vi i evighed hos Gud, ligesom Jesus lever hos Gud.

Amen.